

عنوان مقاله:

شناخت سرمایه فکری دیوان محاسبات کشور و تاثیر آن بر عملکرد سازمانی

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی پژوهشهای نوین در مدیریت، اقتصاد و حسابداری (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

سید صمد حسینی - دانشجوی کارشناسی ارشد حسابداری دانشگاه آزاد اسلامی واحد دامغان

سعید شفایی - استاد و عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد اسلامشهر

خلاصه مقاله:

سرمایه فکری نوعی سرمایه ارزشمند است که دارایی نامشهود یک سازمان شناخته می شود. اقتصاد امروز مبتنی بر سرمایه فکری است و کالاهای آن دانش و اطلاعات هستند. منابع نامشهود عواملی غیر از دارایی های مالی و فیزیکی است که در ایجاد ارزش یک شرکت مشارکت دارند و تحت کنترل آن هستند. در رویکردهای مبتنی بر دانش، سرمایه فکری موضوعی برای نیل به مزیت رقابتی است، زیرا مزیت رقابتی، موضوعی مهم در تصمیم گیری تلقی می شود. برای سرمایه فکری طبقه بندی های مختلفی ارائه شده است که در یکی از مهمترین آنها، سرمایه فکری به سه جزء انسانی، ساختاری و ارتباطی تقسیم می شود. سرمایه انسانی نمایانگر دانش ضمنی قرار گرفته شده در ذهن و افکار کارکنان است. سرمایه انسانی منبعی مهم از نوآوری و بازآفرینی یک سازمان است و به صورت ترکیبی از شایستگیها، طرف فکر و خلاقیت کارکنان تعریف می شود. سرمایه ارتباطی به ارزش دانش قرار گرفته شده در کانال های بازاریابی یک سازمان اطلاق می شود، که یک سازمان از طریق انجام کسب و کارهای خود، آن را خلق و ایجاد می کند. سرمایه ساختاری را میتوان به صورت فرهنگ، ساختار سازمانی، فرآیندهای عملیاتی و سیستمهای اطلاعاتی در نظر گرفت. یک سازمان با سرمایه ساختاری قوی می تواند شرایط مساعد و مناسبی را برای استفاده و بهره برداری از سرمایه انسانی ایجاد کند و به سرمایه انسانی اجازه دهد تا از توان بالقوه خود نهایت استفاده را ببرد. به لحاظ اهمیت این مقوله پژوهش حاضر با عنوان، شناخت شناخت سرمایه فکری دیوان محاسبات کشور و تاثیر آن بر عملکرد سازمانی در بازه زمانی نیمه اول سال 1394 انجام شد. پس از جمع آوری اطلاعات، فرضیه ها توسط نرم افزارهای Eviews8 و SPSS تجزیه و تحلیل شد. نتایج حاصل از آزمون فرضیه ها حاکی از این است که بین سرمایه فکری، سرمایه انسانی، سرمایه ساختاری، سرمایه ارتباطی و عملکرد سازمانی رابطه مثبت و معنادار وجود دارد.

کلمات کلیدی:

سرمایه فکری، سرمایه انسانی، سرمایه ساختاری، سرمایه ارتباطی، عملکرد سازمانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/554818>

